

Kolumna visokog predstavnika Valentina Inzka: Pravo na povratak

Piše: Valentin Inzko

Bosna i Hercegovina je danas domaćin međunarodnoj donatorskoj konferenciji čiji je cilj realizirati jedan od najvažnijih postratnih zadataka na području Zapadnog Balkana: osigurati pravedna, sveobuhvatna i trajna rješenja za izbjeglice i raseljene osobe.

Više od milion ljudi se vratilo svojim kućama. Značajan napredak jeste ostvaren, ali posla još ima.

Ova konferencija, koju su organizirale vlade Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Crne Gore i Srbije, uz podršku UNHCR-a, Evropske komisije, OSCE-a i SAD-a, napravit će veliki pomak u olakšanju situacije u kojoj se nalaze ugrožene izbjeglice i interna raseljena osobe.

Ova praktična inicijativa za podršku održivom povratku putem regionalno-zasnovanog višegodišnjeg stambenog programa odražava novu i unaprijeđenu političku i društvenu stvarnost na području Zapadnog Balkana, gdje države sada djeluju razumno i sarađuju u iznalaženju rješenja za izazove sa kojima se njihovi građani suočavaju.

Međutim, nisu svi shvatili da su se vremena promijenila. Tokom mjeseca, slučaj u Bijeljini je privukao pažnju javnosti kada je jedan povratnik deložiran iz svoje predratne kuće koja je prodana na aukciji da bi se proveo sudski nalog za naknadu štete po tužbi koju je podnio privremeni korisnik za radove koje je izvršio na kući za vrijeme dok je tu stanovao. Ova naknada, koju je utvrdio sud, bila je daleko izvan mogućnosti koju je povratnik mogao platiti, tako da je izgubio vlastitu kuću.

OHR je tom prilikom jasno dao do znanja da pravo privremenih korisnika stanarskog prava da dobiju naknadu za neophodne troškove ne može ugroziti niti prevagnuti nad pravom na povratak iz Aneksa VII. Nadležne vlasti na državnom i entitetskom nivou moraju osigurati da se prava povratnika zaštite od nerazumnih zahtjeva za isplatu naknade.

Prava svih građana bit će zaštićena kada nadležne vlasti budu radili ono što su obavezni po zakonu, i – uprkos slučaju iz Bijeljine – izgleda da vlasti u Bosni i Hercegovini izlaze iz nečega što bi se moglo nazvati dugačkim i tmurnim periodom u kojem su politička razmišljanja prevladavala nad zakonskim odredbama.

Što se tiče pitanja interna raseljenih osoba, danas u Bosni i Hercegovini ima čak 100.000 građana koji su još uvijek raseljeni. Taj broj je neprihvatljiv. U skladu sa Daytonskim mirovnim sporazumom, svi građani treba da dobiju priliku da ostvare pravo na povratak.

Provjeta Aneksa VII nije samo želja. To je zakonska obaveza. Međunarodna zajednica radi zajedno sa vlastima u Bosni i Hercegovini da osigura da se ta obaveza ispuni. Ona to radi uz značajnu finansijsku podršku i stalni politički angažman.

Siguran sam da sada postoji politička volja da se ovaj zadatak dovede do kraja i da tako Bosna i Hercegovina, zajedno sa svojim susjedima, kreće naprijed ka stabilnijoj i prosperitetnijoj budućnosti.

Ta budućnost može biti zasnovana samo na pravdi. Pravo na povratak garantirano je međunarodnim sporazumom, a vlasti imaju jasnou obavezu da pomognu da se to pravo ostvari. Kada ta prava i obaveze budu u potpunosti ispoštovani, svi građani ove zemlje imat će koristi od toga.